

ordentlig Beføstning at reparere Kabler, der have lidt Overlast ved Opankring og slige Forhold. Jeg tror derfor, at det er nødvendigt, at disse Bestemmelser ogsaa komme til Anvendelse paa de danske Søterritorier, og det forekommer mig, at der er saa meget mere Grund dertil, som Lovforslagets § 3 indeholder en Bestemmelse om, at Tære af Telegrafstouge ere forpligtede til at erstatte vedkommende Skibe eller Fiskere saadan Skade, som disse kunne bevise at have lidt for at undgaa at beskadige et Kabel. Naar saaledes paa den ene Side Selskaberne ere forpligtede til for de danske Søterritoriets Vedkommende at give Erstatning, saa synes det mig, at paa den anden Side Billighed ogsaa taler for, at de Tilfælde, hvor Selskaberne kunne søge Regres, ere indbefattede i denne Lov. Der er som sagt i Motiverne gjort opmærksom paa, at man tror, at Loven af 10de Februar 1866 gjør Tyldest i denne Henseende, men jeg ser ikke rettere, end at der dog vistnok bør gøres en Forandring i den Retning, at Bøderne og Straffen kunne blive noget større for de Udelæggelser, der finde Sted paa Søen, end for dem, der ske paa Landlinier, da de førstnævnte efter deres Natur og Beskaffenhed ere langt alvorligere. Jeg skal ikke opholde det høie Thing længer, men kun endnu udtale, at uagtet ogsaa jeg kan ønske Sagen hurtig fremmet, vilde jeg dog finde det rigtigt, at der blev nedsat et Udvalg, navnlig for at man kunde faae Leilighed til at konferere med den ærede Minister, om der ikke kan være Anledning til at foretage nogen Forandring i de nævnte to Paragrafer.

Nump: Maatte det være mig tilladt, at henstille til den høitærede Indenrigsminister, om det ikke vilde være hensigtsmæssigt i § 5 at optage en lille processuel Bestemmelse. De i Paragrafen omhandlede Straffesager ere ikke alene ikke foranledigede ved, hvad der er foregaaet i Land, men heller ikke ved, hvad der er foregaaet paa Søterritoriet; Forseelserne foregaa uden for Søterritoriet. Men for saadanne Forseelser er der ikke nogen bestemt Ret her i Landet, som efter Lovgivningen har at behandle Samme, det være sig enten af egen Drift eller efter Opfordring af vedkommende Forurettede. Naar en Forseelse maatte være begaaet, vil derfor Politimesteren paa det Sted, hvor den Skyldige hører hjemme, eller hvor han antræffes, ikke anse sig enten forpligtet eller berettiget til at tage Sagen under Behandling. Det vil blive nødvendigt, at Sagen i hvert enkelt Tilfælde af den overordnede Autoritet henvises til Paakjendelse ved en eller

anden Ret. Det forekommer mig, at det vilde være heldigt, om man kunde undgaa dette. Det vil kunne ske ved i Lovforslagets § 5 at optage en Bestemmelse om, ved hvilken Ret Sagen blev at forfølge. Dette kan simpelthen ske ved i Tilghed med, hvad der er udtalt i Konventionens Artikel § 8 — at bestemme, at Sager her i Landet kunne forfølges enten paa det Sted, hvor det paa-gjældende Skib, eller hvor den Sigtede hører hjemme, eller hvor den Sigtede antræffes. Jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa dette Punkt.

Indenrigsministeren (Finzen): Jeg skal tillade mig i Anledning af de Bemærkninger, som den ærede anden Landthingsmand for Kjøbenhavn (Carstenfen) fremsatte at svare, at jeg anerkjender, at det er en Ukorrekthed, som findes i Oversættelsen af denne Konvention, naar der staar i den 5te Artikel „i mindst en Sømil's Afstand.“ Feilen er, som den ærede Landthingsmand gjorde opmærksom paa, rettet i Lovforslaget, som har den rette Betegnelse „en Kvartmil.“ Oversættelsen er altsaa ukorrekt, og jeg vilde bede de ærede Thingmænd om at for-rigere denne, om jeg maa kalde det, Tryk-feil. — Naar samme ærede Landthingsmand gjorde opmærksom paa, at der i § 1 og 2 i Lovforslaget er ubeladt en Tilspøelse, som findes i 5te og 6te Artikel, at de Skibe, om hvilke Bestemmelsen gjælder, skulle bemærke Signalerne eller være i Stand til at bemærke dem, saa betragter jeg denne Betingelse, at de have bemærket eller i alt Fald ere i Stand til at bemærke dem, som noget saa Selvfølgeligt, at jeg ikke mener, at der egentlig er nogen væsentlig Forskjel paa, om man udelader dette eller ikke. I stærk taaget Veir, som den ærede Landthingsmand bemærkede vil man ikke kunne se Skibene om Dagen, og om Natten vil man jo i Reglen heller ikke kunne se dem, selv med Lanterner. Det forekommer mig nok, at Artikel 5 i Konventionen ikke behøver at tilspøies §§ 1 og 2 i Lovforslaget. Men iøvrigt har jeg ikke det Mindste imod at slutte mig til et Endringsforslag, der tilføier disse Bestemmelser til §§ 1 og 2. — Jeg skal takke den høitærede Landthingsmand og ligeledes det ærede 7de Medlem for Kjøbenhavn (Broberg) for den imødekommende Maade, paa hvilken de have stillet sig overfor Lovforslaget, som jo tilsigter at erhverve fornøden Lovhjemmel for den Konvention, der er bleven afluttet om undersøiske Kablers Bestyttelse, og i hvis Tilveiebringelse, som ogsaa begge de ærede Thingmænd have fremhævet, de danske Delegerede have haft en væsentlig Andel. Jeg